

Oktatási konferencia

● Budapest (MTI)

A következő kormányzati időszak oktatáspolitikájának nem a tanszabadság, hanem az esélyegyenlőség kérdésével kell foglalkoznia – szögezte le Jánosi György, az MSZP alelnöke, az Országgyűlés Oktatási Bizottságának elnöke szombaton a „Jelenünk és jövőnk” címmel Budapesten rendezett szakmai konferencián.

Véleménye szerint a jövőben az oktatás előtt álló feladatok nem oldhatók meg a liberális politika eszközeivel. Mint elmondta: a társadalmi esélyegyenlőség kezelésére a 12 évfolyamos, a tehetséggondozást és a felzárkóztatást egyaránt lehetővé tevő úgynevezett komprehenzív iskolát tartja a legmegfelelőbbnek.

Fontosnak tartotta, hogy a következő évben végezzék el a nemzeti alaptanterv átfogó felülvizsgálatát, és ha szükséges, hajtsák végre a megfelelő korrekciókat. Jövőbeli feladatnak nevezte a pedagógusjövőkép reálértékének növelését is egy három elemből álló bérrendszer keretében.

Iványi Tamás (SZDSZ) szerint az elkövetkező ciklusban minden párt céljának kell hogy tekintse: a pedagógusok érvényesítését a GDP 1 százaléka. Jelenleg ugyanis ez az arány a középiskolai oktatónál 0,72 százalék, az általános iskolai tanítóknál és tanároknál 0,68 százalék, az óvónőknél pedig 0,52 százalék.

Könyvtárhasználati verseny

● Munkatársunktól

A Csongrád Megyei Könyvtárosok Egyesülete és a Csongrád Megyei Pedagógiai és Közművelődési Szolgáltató Kht. által rendezett Bod Péter könyvtárhasználati verseny megyei fordulóján a következő eredmények születtek:

I. kategória, 1. hely: *Ménesi Dóra* (Mindszent, Központi Általános Iskola, felkészítő könyvtáros: *Fuchs-né Benák Katalin*), 2. hely: *Gyöngyösi Nikolett* (Hmvhely, József Attila Általános Iskola, felkészítő tanár: *Szöllősyné Tóth Ida*), 3. hely: *Juhász Éva* (Mindszent, Dózsatelepi Általános Iskola, felkészítő könyvtáros: *Fuchs-né Benák Katalin*).

II. kategória: *Forgó Nóra* (Tömörkényi Általános Iskola, felkészítő tanár: *Kálmán Terézia*).

III. kategória, 1. hely: *Szondi Miklós* (Kiss Ferenc Erdészeti Szakközépiskola, felkészítő tanár: *dr. Felföldi Lászlóné*), 2. hely: *Muzsik Anita* (Körösy József Közgazdasági Szakközépiskola, felkészítő tanára: *dr. Nagy Lászlóné*), 3. hely: *Berkecz Zoltán* (Tömörkényi István Gimnázium és Művészeti Szakközépiskola, felkészítő tanára: *Horpácsy Andrásné*). A verseny két helyszínen, a Sándorfalvi Általános Iskolában és a Körösy József Közgazdasági Szakközépiskolában zajlott. A verseny feladatsorát az 1848-49-es forradalom és szabadságharc témakörében *Sárány dr. Lukács Sarolta* könyvtárostanárral állította össze.

● A tavaszi hadjáratra emlékeznek Honvédhősök, farmerben...

Akkor milyen is legyen a kardbojt? – avagy: megbeszélés, korhű fegyverek között... (Fotó: Schmidt Andrea)

Nagy ünnepre készül a magyarság – 150 évvel ezelőtt, 1848 márciusában robbant ki a nemzeti függetlenségért vívott forradalom és szabadságharc. Ma még nem tudni pontosan, milyen látványos lesz azon rendezvények sora, amelyekkel forradalmár elődeinkre emlékezünk. De az biztos, hogy Szegedről – több helybéli ügyvéd és vállalkozó szervezőmunkáját dicsérve – indul egy olyan emléktúra, amelynek előkészítése követendő példaul szolgálhat minden ünnepelőnek.

Vajon hányan tudják városunkban, hogy a szabadságharc 3. honvédszázalójának szegedi vitéz harcosokból állt? S azt kivel tanították meg az iskolákban, hogy a zászlóaljban pontosan 1234 gyalogost jegyeztek be a sorozásuk, s a világsi fegyverletételt mindössze 174-en élték meg? S hallhatott-e arról a szegedi ifjúság, hogy városunk katonahőseit előbb *Damjanich János*, majd *Földvári Károly* vezette rohamra?

Ismervén az elmúlt évtizedek oktatási rendjét, vélhetően csak nagyon kevesen vannak, akik elmondhatják magukról, hogy a 150 évvel ezelőtti forradalomhoz és szabadságharcához kapcsolódó, itt fölvetett kérdésekre pontos válaszokkal tudtak volna szolgálni. Egy múltkutató polgár azonban el is köztünk, aki nemcsak szakavatott ismerője a szegedi honvédek haditetteinek, hanem tettekre kész szervező is, s április elejére látványos emléktúrát toboroz. A Tisza partjáról induló csapat az 1849-es tavaszi hadjárat dicső csatáinak színtereit járja be: azokat a településeket, ahol a szegedi gyalogvitézek számtalan hősi tettet hajtották végre. Az utazók vezetője pedig *dr. Vass László* ügyvéd, aki az emléktúra ötletének megszületéséről így beszélt:

– Gyermekkorom vágyam, hogy bebarangolhassam azokat a helyeket, ahol az 1848-49-es forradalom és

szabadságharc sorsdöntő csatái zajlottak. Behatóan foglalkoztam e korszak történelmével, s hamarosan megjelenik egy könyvem is, amely azt az időszakot dolgozza fel, amikor a magyar kormány Szegedről irányította a szabadságharc küzdelmeit. A „Szeged – három hét a szabadságharc történetéből” című dokumentumgyűjtemény az 1849. július 11. és augusztus 5. közötti napok eseményeiről szól, úgy, ahogy „alulnézetből” látható a szegedi polgárság a sorsformáló magyar történelmet.

– Az persze csak egy dolog, hogy az ember miről ír, s miként próbálja megvalósítani gyermekkorai álmait – folytatta Vass ügyvéd úr. – Bennem él az a vágy is, hogy fiatalabb generáció figyelmét a magyar történelem e dicső korszaka fel irányítsam, s így született meg az emléktúra ötlete. Előbb csak néhányan jelentkeztek baráti társaságomból arra, hogy elkísérjenek a tavaszi hadjárat helyszíneire, majd mind nepebb lett az érdeklődők csapata. S most már végleges a létszám: 9 felnőtt és 16 gyerek utazik majd el április 2-án Szegedről Szolnokra, hogy először is ott koszorúzza meg a *Damjanich* emlékművet.

● **Milyen állomásokat követnek ezután?**

– Szolnokról Hatvanba megy a csapat, majd érintjük Jászberényt, Tápióbrácsát, Tápiószentmártont és Isaszéket is, s április 6-án térünk haza Szegedre. A felsorolt településen már tudnak a szegediek emléktúrájáról, s el kell mondanom, nagy szeretettel és segítő szándékkal fogadták ötletünket. Úgy szervezik városi megemlékezéseiket, hogy mi mindenhol bekapcsolódhassunk az ünnepsébe.

● **Emléktúrákat már korábban is indítottak vidékeinken. De úgy hírlik, hogy a Szegedi 3. Honvédszázalaj tettei előtt tisztelgő utazó csapat egészen különleges látványosságot is nyújt majd...**

– Így igaz. Mind a felnőttek, mind a diákok korhű

egyenruhákba öltözve vesznek részt az ünnepségeken, elkészítjük az egykori szegedi honvédek fegyvereinek, s zászlójuknak hű mását is. Ha minden részletében pontosan szeretnénk földélni a hadjárat csapatmozdulatait, gyalog kellene végigjárunk a helyszíneket, de ennek fizikai terheit nem vállalhatjuk. Ezért aztán terepjárókkal utazik csapatunk, még pedig azokon az úttalan utakon is, ahol egykor a magyar honvédek meneteltek.

● **Egy ekkora vállalkozás nem kis költséggel járhat...**

– Valóban nem olcsó, de el kell mondanom, hogy rengeteg támogató állt mellénk. A *Délász Land Rower* terepjárót ad kölcsön, a korhű egyenruhák elkészítését *Bite József* szabómester szabás- mintái alapján a Tisza Lajos Könyvnyomtatási Szakközépiskola vállalta magára. A ruhához szükséges anyagok egyik részét a *Heavytex Rt.* bocsátotta rendelkezésünkre, a másik részének beszerzésében pedig a *Komplett Kereskedelmi Rt.* nyújtott nagy segítséget. A fegyvermásolatok elkészítésében a deszki *SZEFA Kft.* és a szintén deszki *TAUGÉP Kft.* kiváló partnerünk. Az egyenruhához tartozó tölténytáskák és szíjak *Gyífkó Gyula* kisteleki bőrdíszműves mester műhelyében formálódnak, a szegedi *Reprostudió Kft.* pedig vállalta, hogy elkészíti a Szegedi 3. Honvédszázalaj zászlójának mását. A Móra Ferenc Múzeum szakemberei szaktanácsaikkal segítik, hogy valóban korhű legyen minden kellek. A Pick Szeged Rt. a túra teljes időtartamára elegendő hidegtelemmel látja el csapatunkat, míg a Délmagyarország főszerkesztője, *Dr. Dlusztay Imre* vállalta, hogy a túrázókat italtalgyasztásának költségeit állja. *Panker Sándor és felesége* a megemlékező koszorúk elkészítésével támogatja vállalkozásunkat. Egyébként a túra előtt, március 14-én a Szegedi Ügyvédi Kamara székében estet szervezünk, amelyen megemlékezünk a forradalom és szabadságharc 150. évfordulójáról, s felelőnként a Szegedi

3. Honvédszázalaj történetét – mondta dr. Vass László.

S miközben az ügyvéd úr irodájában fölhalmozott, múltat idéző fegyverarzenált szemlélgettünk, szó esett több érdekességről is. Így például megtudhattuk, hogy jóval Levi Strauss előtt fölfedezték már Szegeden a farmernadrágot. A honvéd gyalogvitézek számára ugyanis 7817 rófnyi vitorlavászonból készítettek a nadrágot, amit a szegedi kékkfestők festettek be a mára a farmerről elhíresült színre. Ami pedig a fejfedőket illeti – amíg *Damjanich 9.* kassai gyalogezredre a hőstettek mellett ama bizonyos vörös sipkáról lett nevezetes, a szegedi honvédek fejdíszre a fehér kakastoll volt.

– Fehér is, meg kakastoll is? Ez aztán csöppet sem olyan jelkép, ami tetszhetett a Rákosi- és a Kádár-korszak történelemképet formáló hatalmasságainak. Talán ez is hozzájárult ahhoz, hogy a sok dicsőséges győzelmet arató Tisza-parti zászlóalj nevét oly keveset említették akkoriban – mondta dr. Vass László. – Nekünk, szegedieknek éppen az a feladatunk, hogy valós képet rajzoljunk föl a most fölnevelendő generáció számára a szabadságharc időszakáról. Ehhez nyújthat nagy segítséget az emléktúra, s az a történelmi vetélkedő is amelyet ehhez kapcsolódóan rendeznek a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola I. számú Gyakorló Általános Iskolájában. Az ott legjobb teljesítményt nyújtó diákok közül is utazik velünk 6 tanuló. Túrájuk költségeit egyébként a Vass és Nagy Ügyvédi Iroda vállalta magára.

S ha már szót ejtettünk a sok vállalásról, hadd tegyük hozzá: természetesen lapunk, a Délmagyarország folyamatosan beszámol e nem mindennapi emléktúráról. Tisztelegvén múlt századi hőseink előtt, s örülvén annak, hogy a szegedi cégek, s polgárok összefogással megmutatják, miként is lehet ünnepelni – elkerülvén a sok mihaszna, díszbe- szedés frázist...

Bátyi Zoltán

Markovits Tibortól búcsúzunk

Szegeden, a Dugonics temetőben ma 13 órakor kísérik utolsó útjára a 75 éves korában elhunyt Markovits Tibor újságíró, a Délmagyarország egykori szerkesztőjét.

Életútja néhány sorban összefoglalva: fogtechnikusnak tanult, majd néhány év múlva – a második világháborút követően – sorsa már a sajtóval forrt össze. Újságírói pályáját 1950-ben a Viharsaroknál, a mai Délvilág elődjénél kezdte, két év elteltével pedig a Délmagyarország szerkesztőségébe került, ahol közel két évtizeden át dolgozott, előbb az ipari rovatban, azután külpolitikai és tördelészerkesztőként. Élete újabb fordulópontja 1970-ben következett be, amikor a szegedi kenderipari üzemek lapjának felelős szerkesztője lett, és egy évtized múlva ebből a pozícióból, az akkor már trösztli lappá alakult Magyar Kenderől ment nyugdíjra.

Mindazok, akik dolgoztak vele, akiknek munkatársa, vagy éppen munkahelyi főnöke volt, e száraz tények mögött egy törekeny természet, érzékeny, melegszívű emberre emlékeznek. Olyan kolléga volt ő, aki megtalálta a hangot mindenkivel, legyen az magas rangú

Reigl Endre

● **Karcsúsodó külképviseletek**

Mennyi az elég?

A gazdasági kamarák és a Magyar Befektetési és Kereskedelmfejlesztési Rt. (ITD Hungary) tavaly megállapodást kötött arról, hogy közös külképviseleti rendszert hoznak létre. Az együttes munka célja az, hogy a még működő kölföldi gazdasági képviseletek változatlanul közel maradjanak az odakint kereskedő hazai vállalatokhoz.

Egy Kormányhatározat szerint tavaly június végéig a külföldön működő magyar kereskedelmi kirendeltségeket kereskedelmi szolgálattá kellett átalakítani. A változtatás eredményeként az irodák alkalmazottainak egyharmadát hazarendelték, egyharmadát a követségi struktúrájába illesztve, határozott időtartamra helyükön hagyták, más irodák pedig az ITDH-hez kerültek. Ez a „csatolás” komoly szervezési és finanszírozási terhet rótt a társaságra, így a kamarák segítsége hatékony megoldás lehet. Dr. Szei István, a Csongrád Megyei Kereskedelmi és Iparkamara elnöke sajtótájékoztatóján ezzel kapcsolatban elmondta: „Számunkra természetesen fontos, hogy ott legyünk, ahol tagvállalataink kereskednek, így fájjaljuk a szolgáltatók folyamatos megszűnését.”

A kereskedelemfejlesztés célja és a kamarák feladata

Katkó Krisztina